

kan antages at have betydning som bevismiddel, bør konfiskeres eller er fravendt nogen, som kan kræve det tilbage.

Endelig er der i retsplejelovens § 1002 hjemmel til beslaglæggelse efter reglen i kapitel 74 af beløb som sikkerhed for sagsomkostninger og erstatningskrav, efter at dom er afsagt. Højesteret har dog i kendelse af 17. juni 1997, som er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1997 side 1162, fastslået, at politiet ikke har hjemmel til at foretage foreløbig beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger efter retsplejelovens § 1002. Beslaglæggelse efter retsplejelovens § 1002 forudsætter således rettens forudgående kendelse herom.

Der er således ikke efter gældende ret hjemmel til, at politiet tager beløb i bevaring med mindre betingelserne i retsplejelovens § 804 og § 825, jf. § 824 er opfyldt, ligesom der ikke er hjemmel til at tage beløb i bevaring som sikkerhed for sagsomkostninger eller erstatningskrav, der vedrører afsluttede straffesager uden rettens forudgående tilladelse.

Politiet har således ikke hjemmel til at tage kontante beløb i bevaring med henblik på at sikre fyldestgørelse af kreditorer, heller ikke de kreditorer, der fremgår af fordringsregisteret.«

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet har bl.a. oplyst følgende:

»Beslaglæggelse kan foretages vedrørende både genstande eller penge, og kan i henhold til retsplejeloven have 4 forskellige formål:

- 1) At sikre bevis i en sag mod en sigtet.
- 2) At sikre genstande/penge med henblik på senere konfiskation.
- 3) At sikre genstande/penge, som ved en forbrudelse er fravendt nogen, af hvem de kan kræves tilbage.
- 4) At sikre, at der er midler til at betale en straffesags omkostninger og et eventuelt erstatningskrav.

Standses en person i lufthavnen eller i et tog med et større pengebeløb, er det således kun muligt at beslaglægge beløbet efter retsplejelovens regler, hvis mindst én af ovenstående 4 betingelser er opfyldt.

Politiet har mulighed for at opdage et pengebeløb på en person, hvis personen bliver visiteret (legemsbesigtet) eller hvis vedkommendes bagage bliver ransaget. Retsplejeloven opstiller imidlertid også krav vedrørende hvornår disse to indgreb kan foretages. Visitation må kun foretages, hvis personen med rimelig grund er mistænkt for en overtrædelse, der er undergivet

offentlig påtale, og hvis indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Ransagning kan foretages, hvis der er mistanke om en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der enten er frihedsstraf i strafferammen eller bestemte grunde til at antage, at bevis eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes. Ransagningen skal endvidere være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Beslutning om beslaglæggelse tages af retten, men politiet kan, hvis rettens beslutning ikke uden fare kan afventes, foretage en foreløbig beslaglæggelse. Politiets beslutning skal inden for 24 timer forelægges for retten, der afgør om beslaglæggelsen kan opretholdes.

Politiet kan dog kun foretage beslaglæggelse af genstande eller ting, som vedrører et af de ovennævnte formål 1), 2) eller 3). At politiet ikke kan beslaglægge som sikkerhed for sagsomkostninger følger af Højesterets kendelse, som er gengivet i Ufr.1997.1162H.«

Ad spm. nr. S 389

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 1684, lød således:

Til justitsministeren (7/5 98) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Kan ministeren give en forklaring på, hvorfor fordringsregisteret kun er tilgængeligt i dagtimerne, og ikke i weekenden, samt hvorfor politiet ikke er tilkoblet dette register, og er ministeren åben for, at der i en prøveperiode forsøges en døgnbemanding af dette register eller gives politiet mulighed for at søge i registeret?«

Supplerende svar (16/7 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Told- og Skattestyrelsen og Rigspolitichefen, hvortil der henvises.